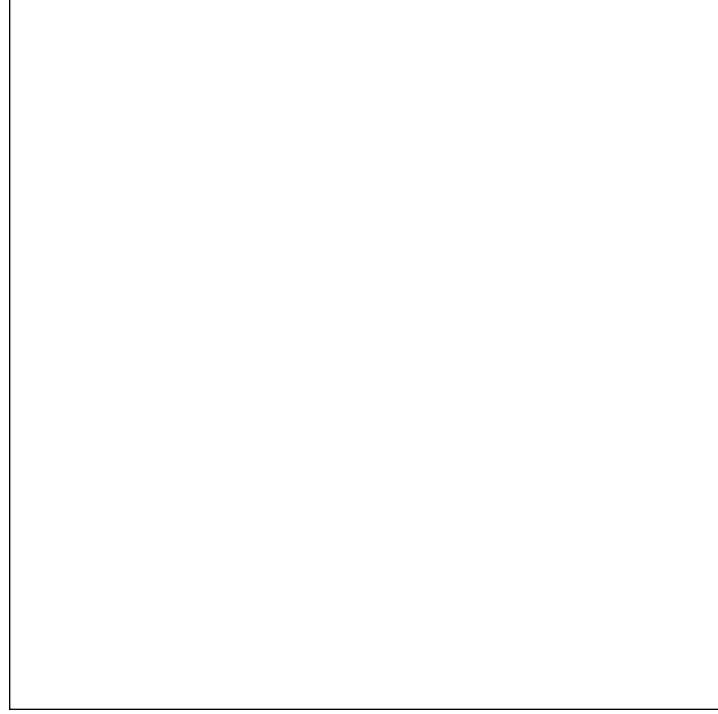

(uten bilder)

- Ghanaian folktale
- Wiehan de Jager
- Demoze Degefa
- oromo / bokmål
- nivå 3

Anaanis fi Ogunmaa
Anansi og visdommen

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Anaanis fi Ogunmaa / Anansi og

visdommen

Skrevet av: Ghanaian folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Demoze Degefa (om), Finn Stranger-

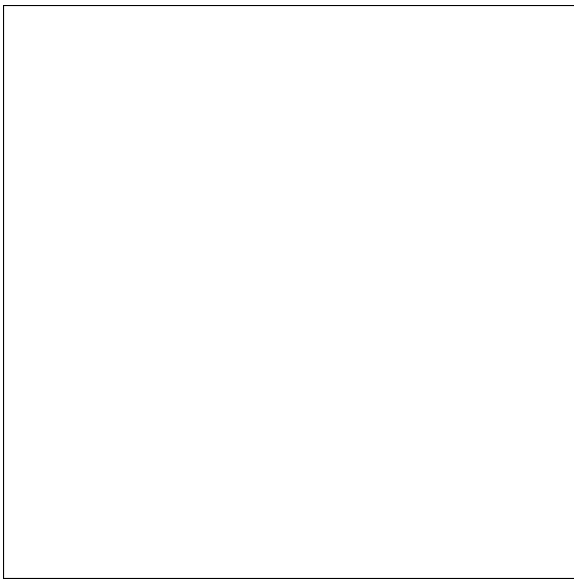
Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Yeroo durii namoonni homaa hinbekan ture. Namoonni kuni akkaiitti wayya dhahan, akkaa midhaan facaasan, fi akkaiitti sibilaa tuman hinbeka ture. Ayyanni Nyamee jedhamu garuu ogummaa bayee qaba ture. Ogummaa kana okkotee keesaa ka'ee.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Okkoteen nicacabdee. Ogummaan suni nama hundaafu bilsaa ta'e. Namoonni haala kanaan akkamiti akka qotan, akkamiti akka uffata dhahan, fi akkamiti akka sibiilaaf wantoota biraa hojatan baran.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

Gaftokko, Nyameen okkotee kan Anaanisif kennuf
murtesee. Anaanis yeroo okkotee kan ilalee hundaa
waan bayee bartee. Bayee dingii! ture.

...

En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom
til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka lærte han noe
nytt. Det var spennende!

Yerooduma san qacee mukaa irra gahee. Sana booda
yadee, "Ani namaa silaa ogumma hundaa qabachuu
qabu garuu mucaan koo akkamitti nacaalee!" Anaanis
haala kannatti aaree okkotee mukarraa gadidarbee.

...

Snart var han oppe i toppen av treet. Men så stusset han
og tenkte: "Det var jo jeg som skulle ha all denne
visdommen, men nå var sønnen min lurere enn meg!"
Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet.

Sassatuun Anaanis akkan yaade. “Okkotee tana muka gubban ka’a. Sana booda ana qofatu ittifayyadam!” Funyoo dheera fidee okkoteeti maree garaa isaa irratti hidhatee. Sana booda mukicha kore. Garu halaa saanan mukicha koru hindandenyee.

...

Grådige Anansi tenkte: “Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!” Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Yeroo hundaa mucaan Anaanis muka jala dhabbate ilaalture. Akkan jedhee, “Okkotee sana oto dugdaa keetiratti hidhatee wayya ta’a lata?” Anaanis akkuma mucaan isaa jedhee sanatti dugdatti hindhatee shaakallin salphaa ta’ef.

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. “Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?” sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.